

בס"ד כא' טבת ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16: 38
 צאת השבת - 17: 29
 רבנו תם - 18: 01
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1140
 @ ניתן להקדיש העלון ושיעורי הלוויין לרפואה, ברכה,
 פרנסה טובה, זיווג הגון, הצלחה, זרע קודש בר קיימא,
 ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טלפון המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין : "דברי ידמיהו"
 (ירמיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיו השכלתי

פרשת שמות

שנים במקרא ואחד דרגום

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלוויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 סגולה טובה להשתתף

מענייני הפרשה :
 ← שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
 ← הולדת משה ולקחתו לבית פרעה.
 ← משה במדיין ונישואיו לציפורה.
 ← ה' מתגלה למשה בסנה.
 ← משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
 כתב בספר "צרור המור" - היה לו לכתוב תחילה את השם **יעקב** ואח"כ את השם **ישראל**, שהרי יעקב היה שמו מעיקרו, וגם כתוב כך לעיל (בראשית מ"ט - ב') "הקבצו ושמעו בני **יעקב** ושמעו אל **ישראל** אביכם", קודם יעקב ואח"כ ישראל. אלא כאן הזכיר קודם ישראל שהוא **לשון שררה וכבוד**, כי כשישראל באו למצרים היו עדיין בני חורין, ורק אח"כ שבאו לגלות נקראו בני יעקב. כי המילה ישראל מורכבת משתי מילים, **"לי ראש"**, ויעקב מורה על הכנעה ושפלות, מלשון עקב. ובצירוף שתי מידות התנשאות וההכנעה, קיבלו על עצמם את סבלות מצרים ועול יתר הגלויות.

"ותראהו את הילד והנה זעיר בוכה" (ב' - ו)
 שלושה דברים היה אומר רבי דב בער ממזריטש, חייב אדם ללמוד מילד : תמיד הוא שמח, לעולם אינו יושב בטל, וכשרוצה משהו הוא בוכה...

"וייסף היה במצרים" (א' - ה)
 אע"פ שפרעה נתן לו את השם **"צפנת פענח"**, החזיק יוסף בשמו העברי. גם במצרים היה **יוסף**.

"ולכהן מדין שבע בנות" (ב' - ט"ז)
 אפשר לומר בדרך צחות, כשמתברך אדם בשבע בנות, הריהו מוכן לקחת חתן אפילו **"בורח"**, בלי לשאול כלל מי הוא ומה הוא.

"הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו" (א' - ט)
 זאת טענת שונאי ישראל מעולם, **"ממנו"** היהודים התעשרו, מאיתנו. וכן אמר אבימלך ליצחק (בראשית כ"ו - ט"ז) **"לך מעמנו כי עצמת ממנו מאוד"**. היהודים בחריצותם וביגיעתם, העשירו כידוע את כל הארצות בהם גרו, והקנאה אוכלת את שונאי ישראל באומרים שהיהודים רוששו את התושבים.

"שכל זעלך" (ג' - ה)
 רבי נפתלי מרופשיץ היה אומר, **"של נעליך מעל רגליך"**, **נעל** נוטריקון נשיכה עקיצה לחישה, כפי שלמדנו משכח אבות (ב' - ו) שנשיכתן של תלמידי חכמים נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף. אתה משה **"של נעליך"**, אל תהיה כמו תלמידי חכמים אלה ואל תקפיד על עם ישראל.

"כי היות הזה" (א' - י"ט)
 האונקלוס מרגם **"ארי חכימן אנון"**. רבי נתן אדלר אמר בדרך צחות, מליצת הז"ל בפרקי אבות **"איזהו חכם הרואה את הנולד"**.

"אל תקרב הלוים" (ג' - ה)
 אומר הרבי ר' העשיל, הגמי' במסכת סוטה (מ') אומרת, שאין הכהנים רשאים לעלות לדוכן בסנדליהן. ויש לזה רמז בפסוק, **"הלם"** בגימטריה **"כהן"**, **"אל תקרב הלם"** - של נעליך מעל רגליך.

"וכא עשו כאשר דיבר אליהן מלך מצרים" (א' - י"ט)
 הדין של **"דינא דמלכותא דינא"** מחייב רק כאשר החוק חל על כל האזרחים במידה שווה, אבל לא כשהוא מכוון נגד יהודים בלבד.

"אל תקרב הלוים" (ג' - ה)
 אומר הרבי ר' העשיל, הגמי' במסכת סוטה (מ') אומרת, שאין הכהנים רשאים לעלות לדוכן בסנדליהן. ויש לזה רמז בפסוק, **"הלם"** בגימטריה **"כהן"**, **"אל תקרב הלם"** - של נעליך מעל רגליך.

"וכא עשו כאשר דיבר אליהן מלך מצרים" (א' - י"ט)
 הדין של **"דינא דמלכותא דינא"** מחייב רק כאשר החוק חל על כל האזרחים במידה שווה, אבל לא כשהוא מכוון נגד יהודים בלבד.

פנות הניבים והפתגמים
שְׁבַר כְּלִי = אָדָם חָלַשׁ וְרָצוּץ.
דוגמה: פִּינֵן שְׁהָרַג אֶת חֲבֵרוֹ הַטּוֹב עֵקֵב נְהִיגָה בְּקִלּוֹת רֹאשׁ, הַפֶּה הַנְּהָרַג הַצֵּעִיר לְשֶׁבַר כְּלִי, וְקִשָּׁה הִיָּה לְהַפְּיֵרוֹ.
מקור: הַעוֹשֶׂה כְּלִים מִן הָעֵשֶׂת, וּמִן הַתְּרָרָה, וּמִן הַסּוֹבֵב שְׁלֵגֶלְגֵל, וּמִן הַטְּסִיט, וּמִן הַצְּפוּיִין, מְכַנֵּי כְּלִים וּמֵאֲנִי כְּלִים, מֵאֲזִנֵּי כְּלִים, מִן הַשְּׁחֵלֶת וּמִן הַגְּרֵדֶת - טְהוֹרֵיוֹ. ר' יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר אִף מִן הַקְּצָצֶת. מִשְׁבְּרֵי כְּלִים, מִן הַגְּרִיטִים, וּמִן הַמְּסַמְרוֹת, שֶׁדוֹעַ שְׁנַעְשׂוּ מִכְּלִים - טְמֵאִין [כְּלִים יֵא, ג]. (ניבוכון)

הסירו ממשל מדרך עמי!
 העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שאלה : האם מותר לתלות בשבת כביסה שכונסה מערב שבת?

תשובה : במשנה במסכת שבת (דף קמו:) שינו, מי שנשרו כליו במים (מי שנרטבו בגדיו במים) מהלך עמהם ואינו חושש, הגיע לחצר החיצונה, שוטחן בחמה (מניח את הבגדים לייבוש בצורה שהם פרושים כנגד השמש), אבל לא כנגד העם. כלומר אסור לפרוש את הבגדים לייבוש במקום שרואים אותו בני אדם, כדי שלא יחשדוהו שכיבס בשבת. ומבואר אם כן במשנה, שאסור לתלות בשבת כביסה בצורה שנראה שהוא מייבש את הכביסה (כלומר, שהוא פורש את הכביסה שתתיבש) כדי שלא יבאו הרואים לחשוד בו שהוא כיבס את בגדיו בשבת, (זהו חוש "מראית העין"), אבל אם עושה כן בתוך ביתו, אין לחוש למראית העין של הרואים שיטעו לחשוב שהוא כיבס בשבת.

ובגמרא (שם) אמר רב יהודה אמר שמואל, כל מקום שאסרו חכמים משום מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור. כלומר, רב יהודה חולק על מה ששינו שרק במקום שבני אדם רואים אותו אסור לשטוח את הכביסה לייבוש, משום שלדעת רב יהודה כל דבר שאסרוהו חכמים משום מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסרו לעשותו. ואם כן הוא הדין גם כן לענין איסור שטיחת הכביסה לייבוש, שלדברי רב יהודה אסור לעשות כן אפילו בחדרי חדרים.

והקשו בגמרא על דברי רב יהודה, שהרי במשנה מבואר בפירוש שכאשר האדם בתוך ביתו לא חששו חכמים למראית העין, ואם כן איך יוכל רב יהודה לחלוק על משנה מפורשת? ויישבו בגמרא את דברי רב יהודה, שהדבר תלוי במחלוקת תנאים, שכן שינו בברייתא, "שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם, רבי אלעזר ורבי שמעון אוסרים". נמצא שדברי רב יהודה הם כשיטת רבי אלעזר ורבי שמעון שאוסרים לשטוח את הכביסה אפילו בחדרי חדרים.

ולענין הלכה, רבינו נסים גאון פסק כמו ששינו במשנה, שאין לאסור לשטוח כביסה אלא דוקא במקום שרואים אותו, אבל בתוך ביתו מותר. אולם הרא"ש והרי"ף והרמב"ם, כולם תפסו בשיטה אחת כדעת רבי אלעזר ורבי שמעון שכל דבר שאסרו חכמים משום מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור.

ולפיכך, לדעת רוב הראשונים, אסור לתלות בשבת כביסה לייבוש, כל שעושה כן בצורה שנראה שהוא מתכוין לייבוש הבגד, שמא יבואו הרואים לחשוד בו שכיבס את הבגד בשבת. וכן פסק מרן השלחן ערוך (בסימן שא), שכל דבר שאסרוהו חכמים משום מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור. אולם כתב הגאון רבינו יוסף חיים, שאם תלה את הבגדים לייבוש מערב שבת, אינו חייב להוציא את הבגדים לפני שבת, שבוה לא גזרו כלל משום מראית העין.

ובאמת שבלאו הכי, בגד שהוא רטוב במים מחמת שנפל למים וכדומה, אסור לטלטל אותו (להזיז אותו) בשבת שמא יבא לסחטו, שיש בוה איסור מן התורה. ורק בגד שאינו רטוב אלא מעט, שאז אין דרך לסחטו, מותר לטלטלו בשבת. וכן בגדים שעליו (שהוא לבוש בהם), ואירע שנרטבו מחמת איזו סיבה, מותר להמשיך ללכת עמם, שאין לחוש בוה שמא יבא לסחוט את בגדיו.

ולסיכום : אסור לתלות בגדים בצורה שנראית שהיא לצורך ייבושם בשבת. ובגד שהוא רטוב לגמרי, שדרך לסחוט אותו מן המים שספוגים בו, אסור לטלטלו בשבת, שמא יבא לסחוט ממנו את המים ויעבור על איסור תורה.

מכל מלמד" השכלתו

בת כמה הזיתה יוכבד - נס או לא?

"ויילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי" (בי - א) בת כמה הזיתה יוכבד? משה רבנו היה בן שמונים שנה כשהוציא את בני ישראל מצרים, וזה היה לאחר מאתיים ועשר שנים שבני ישראל הגיעו למצרים. יוכבד נולדה בין החומות, כלומר, יוכבד בזמן נישואיה הזיתה בת מאה ושלשים. שואל הרמב"ן, מדוע התורה לא מספרת על זה, הלא שרה ילדה כשהיא הזיתה בת תשעים כשילדה את יצחק, ושם מסופר על נס הלידה, ולמה כאן לא מזכירים את הנס? מתרץ הרמב"ן, מתי דבר נחשב לנס, זה רק אם בא נביא לפני זה, והתנבא שהנס אמור להתרחש, אבל אם לא התנבא הנביא לפני זה, זה לא נחשב לנס, ויש אנשים שיכולים לומר שזה מקרי. נס כזה הוא פחות חזק מבחינת הלימוד כלפי העם, לכן התורה לא מדגישה את נס לידתו של משה רבנו, כי לא הזיתה קודם לכן נבואה על כך.

האם משה פוחד מנחשים ועקרבים ?

"של זעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא" (ג-ה) סכנה היא ללכת במדבר, מקום נחשים ארסיים, ברגליים יחפות, והרי העושה כן נחשב לדברי חז"ל כמאבד עצמו לדעת. אבל כידוע, במקום קדוש הנחש לא מזיק, וכמו שאמרו חז"ל, כי מעולם לא הזיק נחש בירושלים (אבות פ"ה מ"ה) וזה בגלל קדושת המקום. זה שאמר הקב"ה למשה "של נעליך מעל רגלך", ואין לך לחשוש מנחשים ועקרבים "כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא."

אברהם והצלת שיעבוד מצרים!

מי יכול להוציא את בני ישראל ממצרים? הקב"ה אומר לאברהם "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך... ועבדום ועינו אותם 400 שנה", והוא אפילו לא מתווכח על זה, הייתכן?! כדי לקבל את התורה עם ישראל צריך לעבור זיכוד בארץ הטומאה = מצרים, אם עם ישראל לא יעברו את הזיכוד הזה, לא יוכלו לקבל תורה. משל למה הזכיר דומה: למכונת כביסה, על מנת לקבל כביסה לבנה ונקייה יש להפעיל על 60° במשך שעתיים, כל גריעה מהזמן או גריעה מהחום לא תביא את הכביסה לניקיון מקסימלי... שואל אברהם את הקב"ה האם אפשר לקצר את התהליך, התשובה היא בהחלט- שים את החום ל- 90° ויספיק לך שעה בלבד... והנמשל ברור מאוד: מכיוון שפרעה שיעבד את בני ישראל בפרך ונתן להם לעבוד יום ולילה, הוא קיצר את הזמן הדרוש מ-400 ל-210 שנה... אלשיך הקדוש מבאר : שאברהם אבינו לא מבקש הנחה... הוא רוצה שבני ישראל יקבלו תורה... עם ישראל ירדו לגלות החומר ומי שיכול להוציא אותו זה רק מי שמנותק מהחומר - משה רבנו...

"הלחם שנתתי לאיש המסכן,

הציל את בני מהלחם שהכין לעצמו"

ביום ראשון ר"ח אייר נסעתי לכותל המערבי מבית שבבני ברק. בדרך לכותל נעצרתי בחנות מזון והזמנתי לעצמי כוס קפה ודבר מאפה. לפתע נעמד בסמוך אלי אדם מבוגר. מבטאו אמריקאי. בידו החזיק עגלת קניות. אני שם לב שהוא ממלמל משהו ספק לעצמו ספק אלי. כשהמלמול ממשיך, אני מטה את עצמי לכוונו, לשמוע מה הוא אומר.

"תוכל לקנות שתיה גם עבורי?" מיד הבנתי שמדובר במקבץ נדבות. עכשיו גם הבחנתי שיש לו איזה שלט על העגלה, בעזרתו הוא כנראה פונה לציבור.

לקח זמן עד שהמשקה החם הגיע. ואז במחשבה אחת טובה ומהירה הצעתי לו.

"בבקשה קח את המשקה. זה בשבילך".

האיש אמר תודה, הצטודד לפינה, אך כעבור רגע שב ופנה. שוב מלמול. שוב הטיית אוזן, וזה מה שאני שומע: "תוכל לקנות לי גם מאפה?"

התחלתי להרגיש קצת לא טוב. זה כבר היה נשמע לי קרוב לסחיטה. הייתי אדם טוב, נתתי לך את המשקה שהזמנתי לעצמי, עכשיו אתה רוצה גם מאפה. אומרים על זה: "נותנים לך אצבע, אתה רוצה את כל היד?"

פניתי אליו בחיוך ואמרתי: "תראה. אנחנו עושים שותפות. הזמנתי משקה ומאפה. המשקה שלך. המאפה שלי. בסדר?"

אבל האיש לא הרפה: "אני רוצה גם לאכול", אמר.

בשלב הזה אני קולט, שעניי ואוזני המוכרים כרויות לדו שיח שבינינו. עובר רגע והם מתחילים להתלוצץ על חשבונאי. שמעתי את אחד המוכרים אומר לשני: "תראה איזה 'פרייאר'. נותן לו שתיה. עכשיו יתן לו גם את המאפה. עוד מעט הוא ירצה שיקנה לו את כל החנות..."

אתם מבינים שזה לא עושה לי עודף מוטיבציה.

אני מתחיל לתהות ביני לביני, איזה 'מספר' אני אצלו היום... כמה 'קליינטים' הוא כבר דג ברשת שלו, כאשר הוא מעורר את רחמיהם ומבקש שיקנו לו משקה ומאפה.

בכל זאת. נשמתי מקרקשת בקרבי. לא כך חונכתי. המאפה נוחת על שולחני. ההלך עדיין בסמוך. אני פונה אליו ואומר: "קח. גם זה בשבילך".

הוא נראה מופתע. "אולי נעשה חצי חצי? אמרת 'שותפות', לא?"

"לא תודה. אין צורך. תאכל אתה".

באותו רגע אני חושב לעצמי, שהפעם אצא מהחנות בלא כלום. אינני בעל אמצעים, ולקנות שתי מנות זה לא בתקציב שלי. לבסוף הרעב והצמא מכריעים אותי, ואני מזמין שוב לעצמי.

בזמן שאני מחכה למנתי החדשה, 'שכני' החדש מטיב את ליבו ובאותו זמן מספר לי את צרותיו. זו הרצאה של עשר דקות לפחות.

את הרוב אני לא מביין. אבל אני מהנהן בראשי באמפתיה. אדם שמזלו לא שפר עליו והגיע לאן שהגיע. זהו. האירוע הסתיים, יצאתי לכיוון הכותל.

לא הספקתי לצעוד חמישה צעדים והנייד שלי מצלצל. אשתי על הקו.

"האם כבר הגעת לכותל?", היא שואלת.

"עדיין לא. אני בדרך. התעכבתי קצת", השבתי.

"אז תנסה להשיג 'משקה' בדרך, ותבוא לכותל עם 'לחיים' גדול", השיבה לי.

"מה קרה? על מה 'לחיים'?", התפלאתי.

והיא מספרת: "חיים שלנו רצה לאכול ארוחת ערב.

הוצאתי לו לחם מהמקפיא ואמרתי לו שיפשיך

במיקרוגל במשך שתי דקות, כמו שאנחנו עושים תמיד.

"הוא הפעיל את המכשיר, אך בטעות נלחץ לו עשרים

דקות במקום שתי דקות. מיד אחרי ההפעלה הוא

עלה לקחת משהו בקומה השניה. שם שקע לרגע

במשחק ושכח מהכל.

"כעבור רבע שעה אנחנו מתחילים להרגיש ריח

שריפה. מה יכול להיות? זה בטח מהשכנים. לנו אין

שום דבר על האש.

אבל הריח מתגבר. אנחנו יורדים למטה. חיים מקדים

אותי.

הבית כולו אפוף עשן סמיך. מיד הוא נזכר. המיקרו!

באומץ לא מובן, ומבלי להתייעץ אתי, הוא רץ

למטבח, חודר דרך מסך העשן, מוציא את התקע

מהשקע ורץ בחזרה.

הבית כולו אפוף עשן סמיך, והמיקרוגל בוער כולו

אם הוא לא היה עושה את זה ואם לא היינו מריחים

ויורדים לבדוק, מי יודע איך זה היה נגמר?

עד כאן סיפוריה של רעייתי.

אני שומע, נעמד ומצטמרר: זה קרה הרגע. היא

מחייגת אלי דקה אחרי שהאירוע הסתיים. זה ארך

בביתי כרבע שעה. זה בדיוק הזמן.

באותו הזמן שאני עומד ב'משא ומתן' עם ההלך.

מידה כנגד מידה. לחם תחת לחם. נפש תחת נפש.

מעשה החסד שלי בירושלים הרחוקה, הציל את בני

ביתי בבני ברק, באותן דקות ממש. הלחם שנתתי

לאיש המסכן, הציל את בני מהלחם שהכין לעצמו.

עכשיו יום חמישי בלילה. חמישה ימים אחרי האירוע.

הבית עד לרגע זה מלא בריח חריף של עשן.

הוא לא עוזב את הכתלים והכלים. אנחנו לא

מצליחים להתפטר.

כל פעם שאני נכנס הביתה בשרי נעשה חידודין

חידודין. זה מזכיר לי את המעשה שהיה, על כל

חלקיו. אתה מבין שזה עושה לי הרבה מחשבות.

שמעתי פעם מהגאון רבי חיים קרייזווירט זצ"ל, על

יהודי שהוא ניסה להתרים אותו, אך הלה סירב ואף

זלזל במצות הצדקה.

לצערו, כעבור זמן קצר הוא נספה בתאונה.

אמר אז הרב זצ"ל: "אפשר שזה היה כך. על האיש

הזה נגזר מה שנגזר. מבלי שום קשר אלי ולצדקה

שאספתי. אך משמים זימנו לו אותי, כדי שאם ירחם

ויכפה את יצרו, ירחמו עליו ויקרעו את גזר דינו.

כיון שלא עשה כך נשאר עליו הדין שהיה".

גם אני חושב על עצמי כך.

יתכן שנגזר עלי חלילה שיקרה משהו בביתי. אך שלחו

לי את הנסיון הזה, כדי שאעמוד בו וכך תתבטל

הגזירה, כפי שב"ה היה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

שיטת "הכריך"

השבוע נדבר על "שיטת הכריך" לדוגמא: הורה שרואה את בנו יום לפני מבחן צריני באחד מהמקצועות, יושב בבית ומתבטל או מתעסק בדבר צדדי, משחק, או מסתובב למטה עם האופניים ובקיצור הוא לא בעניין. אז יש את הגישה ה"מסורתית" שאינה עובדת ולא יעילה. והיא לגשת לילד ולצוקו עליו ולגזור בו: מה אתה חושב שיהיה מחר? שתצליח במבחן? איך תצליח אם אתה לא יושב וחוזר עכשיו על החומר? עכשיו מובן למה אלו הם הציונים שלך במבחנים? זה פשוט לא עובד. אבל אם נעטוף את הדרישה שלנו מהילד עם מחמאה ועידוד לפני הבקשה/דרישה שלנו ממנו, ואחרי הדרישה ולדוגמא: נגישים אליו כשהוא באמצע כל מה שהוזכר לעיל ואומרים לו בצורה יפה: אתה הרי כזה כשרוני, אתה תמיד מפתיע אותנו בהצלחה שלך במבחנים, אתה תמיד יודע איך להתכונן קודם ולהצליח במבחן, עכשיו יש לך בדיוק זמן להתכונן למבחן הגדול מחר, ואני בטוח וסומך עליך שתצליח. ככה הכנסנו את הדרישה שלנו ואתמרו לו מה צריך לעשות, וגם עטפנו את זה במחמאות.

"ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאוד" שילדו ששה בכרס אחד. [רש"י] מנין שילדו ששה בכרס אחד? כותב בעל ההפלאה בספרו "פנים יפות", שחז"ל למדו את זה מהלשונות הכפולים שכתובים כאן, "פרו וישרצו וירבו ויעצמו" הרי ארבעה, "במאוד מאוד" הרי ששה. ובספר "דבק טוב" לרבנו יוסף חיים מבגדד, הסביר: שבע העובדה במצרים היה ששה ימים, כך סודר על ידי משה ורבנו בהיותו בבית פרעה. וכתוב במפורש "וכאשר יענו אותו כי ירבה וכן יפרוץ", שאלו עינו אותו ששה ימים, אז היה להם ששה ילדים בכרס אחד. יש מחלוקת אם ילדו ששה בכרס אחד, או שישים. רמז יפה לזה, "**פרץ בניין בקרבן**". אם נצרך את שלושת ה' מתחילת המילה, נקבל **שש**. ואם נצרך את ה' מסופי האותיות נקבל **שישים**. מפרשים כבר עמדו על כך שהביטוי "וישרצו" בוודאי מרמז על כך שבני ישראל במצרים לא התרבו ריבוי טבעי רגיל של בני אדם אלא ריבוי של חרקים או ארנבות. וראוי לציין שהפועל "שרץ" מורה אך ורק על חיות קטנות כגון צפרדעים.

כל הישועות והברכות כלישישה שנתים
כשישישה שנתים בלבן שנתה לסעודה הרביעית בליון זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואתה והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו משאלות ליבה לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדה וננייה נחת ושלוה

רפואה שלימה
בת-**שבט**
בת פרחת הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה וש"ס"ה גדיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותחזור לאיתנה הראשון

מרכה וסעדיה צברי
שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם וימלאם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לילדיהם

כל הישועות והברכות כלישים יטובה כבודי היינו
שתרמו לסעודה הרביעית בליון זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תן בעדם, לרפואתם והצלחתם שתזכרו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם לרפואת טובה בדברה שתהוו לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "**אברהם יגל**" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו **בשם הרב אשון לציין** הרח"ג **יהוק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**אוהל מועד**" רח"ו הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, כחסות "בית הלם"

מרכה וסעדיה צברי
לראול ושיני ביאר להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **ליהודה ואיריס נסימי** לחיים ופאני ביאר שיורו נחת ושלוה

מרכה וסעדיה צברי
הוראי-יעקב לזרע שיוזכו במהרה לזרע **קודש בר-קיימא** רפואה שלימה ופרנסה טובה, אושר ושלוה. יתגשמו משאלותם לטובה ולשנים רבות נחת ושלוה **לרב גבריאל וחנה אביטן**

רפואה שלימה
ז'לה ישראלית בת שרה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה וש"ס"ה גדיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות עם בעלה יעקב

מרכה וסעדיה צברי
לרבקה וזחום הג"ב על תרומתם לזיוני הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה, הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ולע"נ זוד בן עמרם ז"ל

מרכה וסעדיה צברי
ליעקב רפאל כהן שיברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות יאיר הקב"ה מזלו ודרכיו בריאות איתנה ופרנסה טובה ולשנים רבות

מרכה וסעדיה צברי
לע"נ הצנועה והענוה **בית-שבט** בת לאה ז"ל השבוע פקידת חודשה לע"נ הצנועה והענוה **סולטנה לאה שמחי** בת לימון ז"ל כ"ב טבת פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענוה **עליה נחמייאס** בת תמר דוד ז"ל השבוע פקידת שנתה

מרכה וסעדיה צברי
למספחת רובין היקרה צוות מערכת העלון "**אברהם יגל**" משתתף בצערכם בפטירת הצנועה והענוה **מאיר רובין** בן ברכוסה ז"ל נשגור תנחומים לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ניחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון ולא תדעו עוד צער.

מרכה וסעדיה צברי
לרחל סגן בזכות תרומתה לזיוני הרבים תזכה ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ולשנים רבות טובות ונעימות ותרוה נחת ושלוה מכל יוצאי חלציה

מרכה וסעדיה צברי
לרחל סגן בזכות תרומתה לזיוני הרבים תזכה ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ולשנים רבות טובות ונעימות ותרוה נחת ושלוה מכל יוצאי חלציה

מרכה וסעדיה צברי
למאיר ושיני ביטון שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ולע"נ ליאור בן דינה ז"ל

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

<p>שלמה לארי בן מרים הי"ד אברהם נאמן בן מרים הי"ד ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ד שבת מוסאי בן נהיהי הי"ד חיים-אפרים יצחק-פור בן מרים הי"ד יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ד אסתר אהרונת בן גוהר מנב"ת נהיהי ישראלית בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת</p>	<p>אברהם יגל בן רעות הי"ד יוסף אהרונת בן פיבי הי"ד יעקב נאמן בן חאנוס הי"ד שלום-אבשלום רפאל בן שודאי הי"ד שרה-פיבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידת בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימי בת גוירג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נוצר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת</p>	<p>לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף צערו בן דינה ז"ל דינאל אזולאי בן רינה ז"ל מוריס וענונו בן פיבי ז"ל רחל ממרגי בת זולכיה ז"ל פרחה אסדגי בת סולטנה ז"ל רבקה מורוני בת שרה ז"ל</p>	<p>מרדכי לארי ז"ל בן שמחה ושרה שיחור מרדכי לארי ז"ל בן שמחה ושרה שיחור</p>
---	--	--	--